

Ze Sedliště.

390.

Byl je tu je-den dvo-re - ček, byl je tu
je-den dvo-re - ček, a pod dvo-rečkem do-me - ček.

A pod dvorečkem lučena,
A na ni trava zelena.

Uradily se dvě panny,
Jak by te travy nažaly.

Ta jedna žala vazala,
Ta druhá pozor dávala.

Uviděl jich tam z hradu kral,
Na sve pachole zavořal.

Aj stroj, pachole, stroj koně,
Pojedem na hon do pole.

Budeme honit zvířatka,
Mlada a švarna děvčatka.

Kdo vám tu travu kazař žit,
Musite s nami jedna jit.

Kazali otec i mati
Zelene travy nažati.

Skrz teho kusek travnička
Musim opustit tatička.

Skrz tu zelenu travičku
Musim opustit mamičku.

Ze Sedliště.

391.

Po - hli - dej, dě - več - ko, na tu su - chu je - dlu,
jak se za - ze - le - na, jak se za - ze - le - na, to ja se tě vez - mu.

Ja sem pohlidařa večeř tež i rano,
Ta jedle neščasna, zelena se mařo.

Vojenské.*Ze Sedliště.*

392.

Už všec-ky si - rot-ky na voj-nu po-bra - li už všec-ky
si - rot-ky na voj-ně su.

Jak ešče jedenkrat na vojnu budu brat,
Musite, sedlačci, sve syny dat.